

Sygn. akt II K 197/19 Zambrów, 18 października 2019 roku

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Sąd Rejonowy w Zambrowie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący Sędzia Anna Stetkiewicz

Protokolant Izabela Orłowska

w obecności Prokuratora Izabeli Topolskiej

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 16 października 2019r.

sprawy **M. C. syna P. i E. z domu K., urodzonego w dniu (...) w Z.**

oskarżonego o to, że:

w dniu 11 marca 2019 roku na ul. (...) w Z., woj. (...), nie zastosował się do orzeczonego wyrokiem Sądu Rejonowego w Łomży z dnia 27 listopada 2018 r. sygn.. akt II W 1055/18 zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych kat.(...) w ruchu lądowym oraz decyzji Starosty (...) z dnia 2 stycznia 2019 r. nr (...) o cofnięciu uprawnień do kierowania pojazdami wg. Kat. (...) w ten sposób, że powadził w ruchu lądowym samochód osobowy marki V. o nr rej (...),

tj. o czyn z art. 244 kk w zb. z art. 180a kk

I. Oskarżonego M. C. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na mocy art. 244 kk w zb. z art. 180a kk w zw. z art. 11 § 2 kk skazuje go, zaś na mocy art. 244 kk w zw. z art. 33 § 1 i 3 kk w zw. z art. 11 § 3 kk w zw. z art. 37a kk wymierza mu karę 100 (sto) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięć) złotych.

II. Na mocy art. 42 § 1a pkt 1 i 2 kk zw. z art. 43 § 1 kk orzeka wobec oskarżonego M. C. środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 1 (jeden) roku.

III. Zasądza od oskarżonego M. C. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 100 (sto) złotych tytułem opłaty oraz obciąża go pozostałymi kosztami procesu w kwocie 70 (siedemdziesiąt) złotych.

Sygn. akt II K 197/19

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu zgromadzonego materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 27 listopada 2018 r. Sąd Rejonowy w Łomży w sprawie sygn.. akt II W 1055/18 uznał M. C. za winnego popełnienia czynu z art. 87 § 1 kw i orzekł wobec niego środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych kat (...) w ruchu lądowym na okres 6 miesięcy. Jednocześnie sąd zaliczył kierowcy okres rzeczywistego zatrzymania prawa jazdy od dnia 23 września 2018 r. Orzeczony wobec M. C. środek karny zakończył się w dniu 23 marca 2019 r.

W dniu 2 stycznia 2019 r. Starosta (...) wydał decyzję nr (...). w stosunku do M. C. i cofnął uprawnienia do kierowania pojazdami kategorii (...) na okres od dnia 23 września 2018 r. do dnia 23 marca 2019r. Podstawą wydania decyzji był orzeczony zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych kategorii (...).

W dniu 11 marca 2018 r. około godziny 09:05 M. C. został zatrzymany do kontroli drogowej na ulicy (...) w Z., w związku z popełnionym wykroczeniem drogowym. W wyniku podjętych czynności legitymowania kierującego, okazało się, że prowadził pojazd bez uprawnień, nie stosując się do decyzji Starosty (...) o cofnięciu uprawnień do kierowania pojazdami kategorii (...) i wbrew orzeczonemu przez Sąd Rejonowy w Łomży zakazowi prowadzenia pojazdów mechanicznych.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o: wyjaśnienia oskarżonego (k. 74v), zeznania świadków: M. D. (k. 75), D. G. (k. 75-75v), notatki urzędowe (k. 1, 2,), decyzja Starosty (...) (k. 25- 26), odpis wyroku Sądu Rejonowego w Łomży (k. 16) dane osobopoznawcze i zapytania o karalność (k. 17,10,22-24,11), zapytania o karalność (k.21).

Oskarżony M. C. jest kawalerem, nie posiada innych osób na utrzymaniu, prowadzi własną działalność gospodarczą i z tego tytułu osiąga dochód w wysokości 3000 złotych, dotychczas nie był karany sądownie

Oskarżony M. C. słuchany na rozprawie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wyjaśnił, że bardzo żałuje popełnionego czynu. Oświadczył, że uprawnienie do kierowania pojazdami jest mu niezbędne, ponieważ możliwość poruszania się pojazdem ułatwia prowadzenie mu działalności gospodarczej. Słuchany w postępowaniu przygotowawczym, wyjaśnił, że w dniu zdarzenia jego konkubina M. D. doznała ataku padaczki i podjął decyzję o przewiezieniu jej do szpitala w Z.. Po przyjeździe pod budynek przychodni okazało się, że konkubina poczuła się lepiej i nie ma potrzeby konsultacji medycznej. Wracali do domu, kiedy zostali zatrzymani przez patrol policji. Okoliczność podaną przez oskarżonego potwierdziła świadek M. D.. Na rozprawie oskarżony całkowicie zmienił wersję zdarzeń, co było wynikiem wiadomości, które w swych zeznaniach przekazał funkcjonariusz policji dokonujący zatrzymania oskarżonego do kontroli drogowej. W swych zeznaniach świadek D. G., całkowicie wykluczył, aby w samochodzie z oskarżonym podróżowała M. D.. Z zeznań świadka wynika, że oskarżony jechał ze starszym mężczyzną – ojcem. Kobieta pojawiła się później, po ustaleniu, że oskarżony posiada zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych. To jej został przekazany pojazd oskarżonego. Słuchana w sprawie świadek M. D., również zaprzeczyła wcześniej złożonym zeznaniom, jakoby w dniu 11 marca 2018 r. doznała ataku padaczki. Podała, że oskarżony poprosił ją, aby mu pomogła i wspólnie ustalili wersję zdarzenia, którą konsekwentnie podali w toku postępowania przygotowawczego. I tylko konsekwencje prawne, w postaci postępowania administracyjnego dotyczącego weryfikacji uprawnień do kierowania pojazdami z uwagi na stan zdrowia, spowodowały zmianę zeznań przez świadka. M. D. podała, że nie choruje na padaczkę, a takie zeznania złożyła wyłącznie na prośbę oskarżonego. Świadek potwierdziła jednocześnie, że nie ma wiadomości gdzie tego dnia jechał oskarżony.

Sąd za wiarygodne uznał zeznania świadka M. D. złożone na rozprawie. Okoliczność, że oskarżony tego dnia jechał z mężczyzną potwierdził również funkcjonariusz policji i oskarżony w wyjaśnieniach złożonych po wysłuchaniu świadków.

Sąd zważył co następuje:

W świetle materiału dowodowego zgromadzonego w aktach sprawy okoliczności popełnienia przestępstwa z art. 180 a kk w zw. z art. 244 kk i wina oskarżonego nie budzą wątpliwości. M. C. zapoznał się z treścią decyzji Starosty Z. w sprawie cofnięcia uprawnień do kierowania pojazdami kategorii (...) oraz orzeczeniem Sądu Rejonowego w Łomży. Posiadał zatem wiedzę o konsekwencjach prowadzenia pojazdów mechanicznych pomimo cofnięcia uprawnień i wbrew orzeczonemu zakazowi.

Swoim zachowaniem oskarżony niewątpliwie wyczerpał dyspozycje art. 180 a kk. i art. 244 kk.

Przy wymiarze kary oskarżonemu Sąd kierował się dyrektywami określonymi w art. 53 i n. kk mając na uwadze społeczną szkodliwość czynu, okoliczności jego popełnienia, warunki podmiotowe oskarżonego, jak też cele zapobiegawczo-wychowawcze.

Bezspornym jest, iż swoim zachowaniem oskarżony naruszył podstawowe zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym. Stanowił on realne zagrożenie dla uczestników dróg, którzy mogą wymagać innych kierowców znajomości zasad ruchu

drogowego. Sąd uznał, iż karą, która najlepiej spełni cele wychowawcze i zapobiegawcze, będzie kara 100 stawek dziennych grzywny. Niski dochód oskarżonego stanowił podstawę do ustalenia stawki dziennej grzywny na kwotę 10 złotych.

Ponadto Sąd orzekł w stosunku do oskarżonego, obligatoryjny w tym wypadku z uwagi na charakter popełnionego przestępstwa, środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 1 roku.

Sąd na wniosek oskarżonego rozważał kwestię skorzystania z instytucji warunkowego umorzenia postępowania karnego. Oskarżony nie był dotychczas karany i ma pozytywną opinię w miejscu zamieszkania. Do kierowania pojazdem przez oskarżonego doszło 11 dni przed upływem okresu orzeczonego środka karnego. Niemniej jednak, postawa oskarżonego po popełnieniu przestępstwa, mataczenie w sprawie i prośba wystosowana do świadka o złożenie fałszywych zeznań, całkowicie wykluczyła skorzystanie z dobrodziejstwa tej instytucji. Podstawowym warunkiem zastosowania instytucji z art. 66 § 1 kk jest postawa oskarżonego, która uzasadnia przypuszczenie, że pomimo umorzenia postępowania będzie on przestrzegał porządku prawnego. W przedmiotowej sprawie, zachowanie oskarżonego po popełnieniu przestępstwa, mataczenie i namawianie do składania fałszywych zeznań, nie dają wiary, że w przyszłości będzie przestrzegał porządku prawnego. Oskarżony słuchany był w postępowaniu przygotowawczym dwa razy i za każdym razem przedstawiał wersję zdarzenia odbiegającą od prawdziwej. Dopiero zeznania funkcjonariusza policji, całkowicie wykluczyły wersję zdarzenia przedstawioną przez oskarżonego. Powyższe wątpliwości co do postawy oskarżonego, wykluczyły skorzystanie z art. 66 § 1 kk.

Mając na uwadze orzeczono jak w sentencji.